

Nr 224.

Av herr **Johansson, Johan Peter**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för N. A. Svanberg och P. Larsson från viss skadeståndsskyldighet.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 126 föreslås, att N. A. Svanberg och P. Larsson må mot erläggande av 2,000 kronor befrias från dem enligt av Svea hovrätt den 2 nov. 1923 meddelade domar åliggande betalnings- och skadeståndsskyldighet gent emot Kungl. Maj:t och kronan.

Vid 1922 års riksdag hemställde jag i motion I: 31, att riksdagen ville besluta att efterskänka statens fordran av entreprenörerna för uppförande av jägmästarebostäderna i Dorotea och Vilhelmina, utgörande 27,534 kronor 70 öre jämte ränta och rättegångskostnader. På grund av de konsekvenser, som befarades följa av ett bifall till denna hemställan, blev densamma avslagen.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrivelse av den 14 febr. 1924 hava Svanberg och Larsson anhållit om ett mot deras tillgångar svarande ackord å skadeståndsbeloppet jämte ränta och rättegångskostnader, och har Kungl. Maj:t med anledning därav framlagt förenämnda proposition.

Med erkännande av Kungl. Maj:ts hänsynstagande, till vad i detta ärende förekommit och goda vilja att begränsa skadeståndsbeloppet, till vad som borde kunna anses rimligt, vill jag dock framhålla, att gäldenärerna sakna förmåga att utbetala också detta reducerade belopp. De skäl för deras befriande från alla skadeståndskrav, jag vid 1922 års riksdag anförde, stå fortfarande kvar och framträda nu med än större skärpa. Vad Svanberg beträffar, har han på grund av sjukdom nödgats anlita fattigvården, och Larsson har på grund av nedsatt arbetsförmåga måst avgå från sin befattning som fattigvårdsstyrelsens ordförande i Frösön. De äro nu vid 60-årsåldern, nedbrutna och ruinerade. Ha de för statens räkning offrat allt, vad de under ett strävsamt liv med mycken möda och under stora försakelser hopsparat, bör detta vara nog, och man bör icke tynga ned deras ålderdom med ytterligare krav, som de ändå icke kunna fullgöra.

På grund av vad som sålunda anförts hemställer jag,

att riksdagen ville besluta, att N. A. Svanberg och P. Larsson måtte befrias från all dem enligt av Svea hovrätt den 2 nov. 1923 meddelade domar åliggande betalnings- och skadeståndsskyldighet gent emot Kungl. Maj:t och kronan.

Stockholm den 20 mars 1925.

J. P. Johansson.